

Победениятъ императоръ стигналъ въ Пловдивъ съвсемъ разяренъ и разсърденъ на пловдивския гръцки полководецъ, който не завардилъ прохода и оставилъ Самуила да се промъкне и залови шосето.

Този страшенъ ударъ надъ виз. войски помогналъ да се усилятъ още повече българитѣ въ Македония, въ Епиръ, Тесалия и Албания. Победата надъ Василия, зарадвала цѣлия български народъ. За гърцитѣ това било истинска народна беда. Единъ гръцки поетъ, на име Иванъ Геометъръ, ето какъ оплаква ромейската злополука: „Кой можеше да повѣрва, че слънцето ще огрѣе единъ день за такава зла наша сждба? Българскитѣ стрели да възтържествуватъ надъ нашитѣ златни копия и бойни машини? О, гори и пагубни планини, о злополучни скали и върхове, посрѣдъ които звѣроветѣ скачатъ върху еленитѣ! О слънце, излѣзъ на хоризонта и вижъ отъ златната си колесница, какъ Дунавътъ победи Византия. Кажи на цезаря, че българскитѣ стрели излѣзоха по-силни отъ копията на евзонитѣ!

